

sidder inde med denne Magt til at give større Privilegier, tror jeg nok, at det er paa sin Plads og i rette Tid, at man faar afløst alt dette Uvæsen. Det kan ikke bestrides, at „Berlingske Tidende“s Optræden den Gang var af en saadan Beskaffenhed, at den var værre end nogen Reptilipresse kunde være; den var saa langt nede med sine Skrivelser og Beskyldninger, som man neppe noget andet Sted har set Mage til og da særlig gennem den Pen, som skrev under Mærket Z. Han var langt nede, uhyre langt nede, men Bladet stod som det privilegerede Organ, der var ingen, der rørte videre derved, og det var skrevet i en Form, saa det var vanskeligt at komme til Livs. Gamle „Berlingske Tidende“ gik den Gang saa vidt, at jeg for mit personlige Vedkommende var saa heldig at faa en Dom over „Berlingske Tidende“ for Injurier imod mig, hvad der sikkert var noget uhørt. Man sagde den Gang, at det var den eneste Dom for Injurier, der var overgaaet gamle Manicus, men han fik i alt Fald den Dom, og det var for Bagvaskelser lige over for min Person.

Som sagt, alt tyder paa, at den Art Privilegier er et Uvæsen, som vi maa se at komme bort fra, og det er mig derfor en Glæde, at d'Hrr. Forslagsstillere have stillet dette Forslag, som jeg ikke alene kan tiltræde i dets Princip, men jeg vil ogsaa kunne tiltræde det efter den Motivering, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har givet. Det kan jo være meget godt, at Forslaget er indbragt ved det private Initiativ her i Tinget, men jeg havde ganske sikkert hellere set, at Forslaget var kommet fra Regeringen. Nu antager jeg ikke, at man behøver at frygte for, at Forslaget ikke er godt ment, og man tør vel ogsaa gaa ud fra den Forudsætning, at Forslagsstillerne ikke have indbragt dette Forslag uden at have haft en Konference med Regeringen, som er udgaaet af dette Tings Flertal. I hvert Fald vil jeg tillade mig at antage, at Forslagsstillerne ere sig bevidst, at de ikke fremkomme med en Tanke, som Regeringen vil sætte sig imod. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne indlægger sig nogen Fortjeneste ved, at han er med til dette Forslag, eftersom han selv for nærværende Tid er Ihændebringer af et Blad-Privilegium. Det ærede Medlem viser derigennem en Beskedenhed, som man jo ikke ret ofte ser i den Retning. Vel har den ærede Ordfører jo erklæret, at han ikke vil have nogen direkte Fordel af

dette Privilegium, men det kan vel ikke bestrides, at selv om der ikke er nogen direkte, er der en ikke saa ganske lille indirekte Fordel ved Privilegiet, saa det har dog noget at betyde at være saa beskeden over for sig selv. Den ærede Ordfører har jo, saa længe han har været Redaktør, saa vidt mig bekendt, været en bestemt Modstander af Bladprivilegier, og han bliver altsaa gennem dette Forslags Fremkomst sin Fortid tro, hvad der selvfølgelig er al Ære værd. Jeg vil haabe, at han og hans Medforslagsstiller sidde inde med saa megen Magt og Indflydelse her, at de kunne faa Regeringens Støtte til, at Forslaget bliver ophøjet til Lov.

Med disse Betragtninger skal jeg tillade mig at gentage min anbefaling af det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde have ønsket, at der i selve Forslaget havde været nogle finansielle Beregninger, som ikke findes, thi det kunde jo altid være heldigt at vide, om det kunde tænkes at blive til en Statsindtægt at have en Statstidende, eller om det skulde foraarsage en Udgift for Statskassen, men da det er Tanken, at Forslaget skal i et Udvalg, vil man jo der kunne overveje det fornødne i saa Henseende. Der kan jo ogsaa blive Tale om, og er for øvrig Tale om, at Regeringen foruden de officielle Bekendtgørelser endvidere kan indrykke andre Bekendtgørelser i Tidenden, som jo maa være i Overensstemmelse med Regeringens Stilling angaaende, hvad der kan være Befolkningen til Nytte. Der kan det maaske være rigtigt at drage nøjagtige og bestemte Grænser, da det jo ellers vilde kunne blive misbrugt af en Regering, der havde Lyster i den Henseende. Nu tror jeg for Resten ikke noget saadant over for den nuværende Regering, thi hvis man vil lægge Mærke til gamle Berlingske, som jo er Regeringsorgan, f. Eks. i Dag, saa skulde man knap tro, at den vidste, at der foretoges et kommunalt Valg i Kjøbenhavn i Dag. De have kun to Linier derom, i hvilke de sige, at Valget finder Sted til den og den Tid, eller jeg tror, det er tre Linier, det er i hvert Tilfælde det hele, og det beviser, at der er sket en stor Forandring med Regeringspressen i den Henseende. Et andet Regeringsblad eller i alt Fald et Blad, der staaer et Medlem af Regeringen meget nær, har heller ikke en eneste Smule om det og udtaler sig hverken for, at Højre eller Venstre eller Socialdemokratiet skal sejre, det er aldeles indifferent. Naar vi faa en Statstidende, skal det sagtens være Meningen, at den skal være af samme Be-